

RELJEF LEONARDA PETROVIĆA U DUBROVNIKU

DUBRAVKA BERITIĆ

Petnaesto je stoljeće u Dubrovniku stoljeće kad klesarski čekići naših klesara neumorno klešu i kad ozvanja bat tih čekića u klesarskoj radioni ispod sv. Sebastijana.¹⁾ Tad »je grad bio bijel« kako napisa C. Fisković²⁾ pa se bijelio i portal na ulazu u samostan sv. Apostola.

Tada, zadnjih decenija tog stoljeća pod crkvicom sv. Sebastijana neumorno kleše i kipar Leonardo Petrović.³⁾

Po dosad objavljenim arhivskim dokumentima o njegovoj klesarskoj djelatnosti, kao i brata mu Petra, znamo da se dosta često javlja u zadnja dva decenija XV stoljeća i da preuzima svaki posao od klesanja kamenica za ulje i jednostavnih zubova za gradske zidine⁴⁾ do izvedbe »najveličanstvenijih kasnogotičkih vrata u našem graditeljstvu XV i XVI stoljeća na primorju.«⁵⁾

Novim dokumentom, koji ovdje objavljujem,⁶⁾ osvjetljuje se ne samo njegova djelatnost u 1497. godini, nego konačno arhivskim podatkom utvrđuje se autora ulaznog portala nekadašnjeg samostana sv. Apostola, kasnije sv. Katarine Sienske, danas Muzičke škole u Dubrovniku.

Samostan sv. Apostola sagrađen je uz nekadašnju prvu dubrovačku katedralu sv. Petra Velikog i to zaključkom i dozvolom Senata od 22. XI 1496,⁷⁾ odnosno 21. II 1497.⁸⁾

1) C. Fisković, Dokumenti o radu naših graditelja i klesara XV—XVI stoljeća u Dubrovniku. Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji 3, Split 1947, 6.

2) C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI st. u Dubrovniku, Matica Hrvatska, Zagreb 1947, 11.

3) Div. N. 78, 20.
Div. N. 78, [3—95 v.

4) L. Beritić, Utvrđenja grada Dubrovnika. JAZU, Zagreb 1953, 113.

5) C. Fisković, Ibidem 129.

6) Div. N. 77, 181.

7) Cons. Rog. 27, 289.

8) Cons. Rog. 28, 14.

U velikom potresu 1667. godine nekadašnja katedrala sv. Petra Velikog,⁹⁾ koja je već prilikom gradnje ovog samostana doživjela preinake, potpuno je stradala, dok je samostan nakon potresa do temelja izgorio.¹⁰⁾ Godine 1670. dozvoljava se na mjestu izgorjelog samostana gradnja novoga i većega sv. Katarine Sienske,¹¹⁾ a gradi se i nova barokna samostanska crkva na temeljima prve dubrovačke katedrale.

Ovim se ugovorom, dakle, Leonardo Petrović obavezuje i sklapa pogodbu sa oficijalima izgradnje samostana sv. apostola Petra i Pavla, a koji će se nalaziti uz crkvu sv. Petra, i to sa Andrijom N. Crijevićem, Đivom D. Menčetićem i Stjepanom J. Gradićem da će izraditi i napraviti vrata od najboljeg korčulanskog kamena sa Vrnika, koji se ne ljušti i nije porozan, dobre i lijepe izradbe, visine 5 1/2 lakata na svijetlo, a širine 6 pedalja na svijetlo, da budu poput onih na ulazu zgrade oficijala suknarskog zanata. Bit će izrađena dlijetom i to onakovom izradom, likovima i ukrasnim lišćem, kako izgledaju na nacrtu koji se nalazi kod oficijala Điva Menčetića. Također se obavezuje izraditi i još druge likove i grbove, kako budu naredili i htjeli spomenuti oficijali. Ova vrata treba da budu postavljena na prvi ulaz dvorišta spomenutog samostana sa strane općinskog puta.

Zatim se Leonard u ovom ugovoru obavezuje da će izraditi i druga vrata za ulaz u dvorište samostana, koja će biti cijela od gore naznačenog izbrušenog kamena, one visine i širine kako naredi spomenuti oficijali gradnje. Isto tako da će im isporučiti 11 ili oko 11 pragova za stepenice, od istog kamena, lijepo izbrušenog i dobro obrađenog. Ovi pragovi stepenica trebaju biti visine 2/3 lakta, dužine koliko bude trebalo 5 ili oko 5 lakata svaki, a širine pola lakta.

Sve ove radove obavezuje se dati završene i obrađene, a isporučiti će ih spomenutim oficijalima iskrcane na obali kod Vrata ribarnice najkasnije za slijedeći mjesec dana. Kako je naprijed navedeno Vijeće umoljenih 21. II 1497. dozvoljava konačno gradnju samostana sv. Apostola u sklopu prve katedrale sv. Petra, a tačno 6 mjeseci kasnije 21. VIII 1497. oficijali izgradnje ovog objekta ugovaraju sa Leonardom izradu dvaju portala i to za glavni ulaz sa strane gradske ulice, kojemu tačno označuju u ugovoru mjere i barem donekle daju tu opis kakav treba da bude, (jer se nacrti nijesu sačuvali) dok za drugi, koji je manje važan, jer je u dvorištu, ostavljaju da se između sebe na nacrtu dogovore, kakvih će biti

⁹⁾ L. Beritić, Ubikacija nestalih građevinskih spomenika u Dubrovniku. Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 10, Split, 1956, 59. Otkrićem kriptе sv. Petra, prve dubrovačke katedrale, na spomenutom lokalitetu, potvrđuju nam se svi navodi i natpisi kako de Diversisa tako i ostalih historičara i kroničara. Uz kriptu otkrili smo i ostatke temelja same katedrale. Ovaj ću nalaz u najskorije vrijeme objaviti.

¹⁰⁾ L. Beritić, Ibidem 60.

¹¹⁾ Ibidem 61.

dimenzija i kako će izgledati. U ovom ugovoru je precizirana i izvedba pragova za stepenice, ali iz tog ugovora nije vidljivo gdje treba da budu smještene. I doista u Strossmayerovoj ulici u Dubrovniku na ulazu u današnju Muzičku školu, gdje se nekada nalazio samostan sv. Apostola,¹²⁾ diže se portal visine 288 cm na svijetlo, a širine 161 cm na svijetlo, koji je profilacijom svojih pragova, svojim poluglavicama i oblim lukom u renesansnom slogu, a kojemu luneta, ispunjena kompozicijom s pet likova visokog reljefa, još pripada svojom izvedbom gotici.

Kad se kroz ta vrata uđe na desnoj strani se nalazi portal koji vodi u dvorište, skroman po svojim arhitektonskim ukrasima i izvedbi. Luneta mu je ispunjena kompozicijom od 13 likova sigurno i nije prvobitno bila uokvirena ovim današnjim portalom. Na lijevoj strani od glavnog ulaza, a suprotno od dvorišnog portala, nalazi se stepenište sa 11 stepenica točno onakovih mjera, kakove su naznačene u ugovoru. Sva su tri, dakle, rada zaista izvedena i postavljena prema ugovoru. Pretpostavljamo, naime, da su stepenice bile određene i postavljene na današnje mjesto, jer vode k ulazu u današnju crkvu, koja se, kako smo već rekli, nalazi na temeljima stare, prve, katedrale Dubrovnika.

Današnja Strossmayerova ulica, koja se prije zvala sv. Katarine, bila je po mišljenju L. Beritića jedna od glavnih ulica Dubrovnika, dok je grad još zauzimao prostor otočića Lave.¹³⁾

Na ovoj se, dakle, ulici uzdiže renesansni portal, skladan u svojim proporcijama, i nenametljiv po svom izgledu u tjesnoći ulice u kojoj se nalazi. Arhitektonska dekoracija oblog luka kao i vijenac nad kamenom gredom vrata, dovratnici u svojoj jednostavnoj čistoći, a pogotovo poluglavice, riječito govore na ovom portalu o prihvatanju novog renesansnog stila koji nadolazi, nego što se to čituje u izvedbi figurativne plastike u luneti.

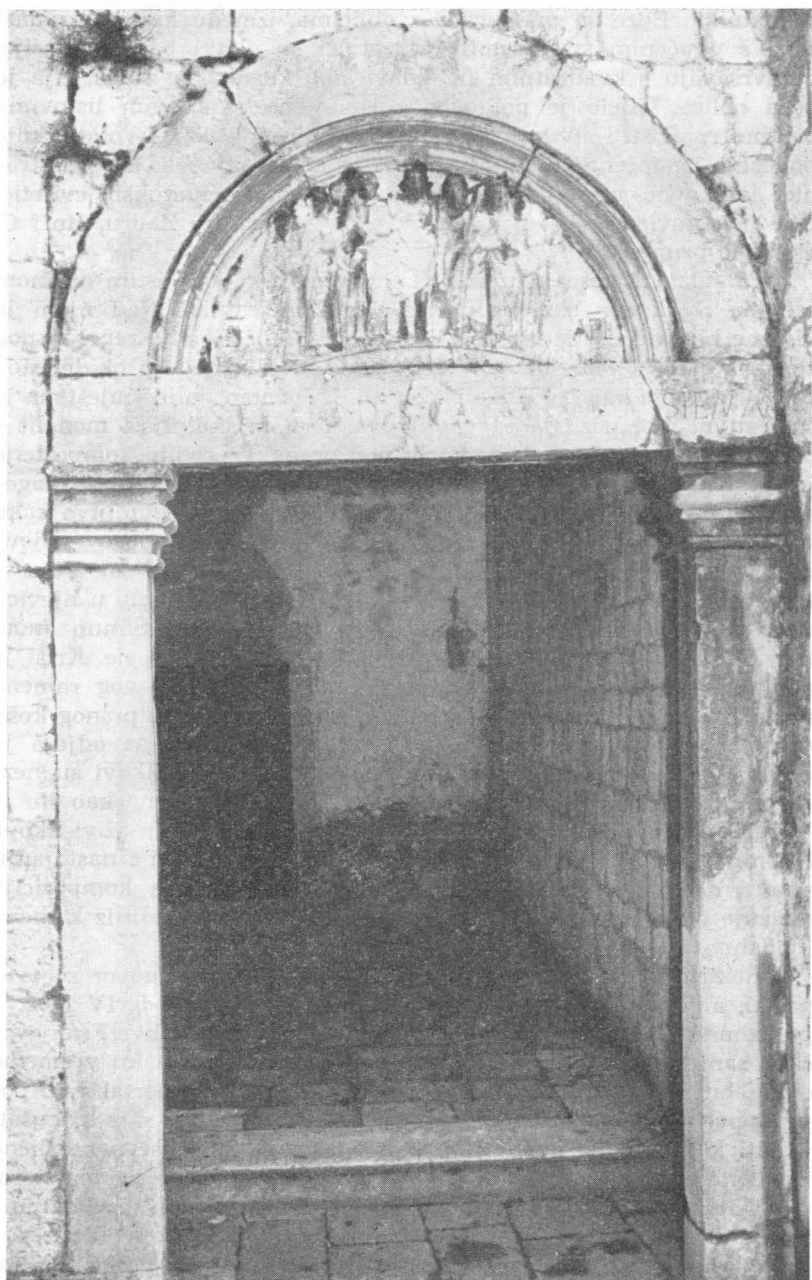
Zid na koji je smješten ovaj portal po svemu je sudeći originalni zid iz prvotnog smještaja portala. Nema naknadnog krpanja a kameni su kvaderi pravilno smješteni i fuge pravilno teku. U tom istom zidu još se vidljivi pri vrhu ostaci od svoda, koji je pripadao prvom samostanu. Postoji zato mogućnost da ovaj portal nije u potresu, kao ni zid na kojemu se nalazi pao, te da nije ponovno postavljen nakon potresa i obnove samostana.

Mjere portala gotovo se podudaraju s ugovorom. Razlika nije velika i može se pripisati nemogućnosti u tehničkom smislu točnog usklađivanja između ugovora i izvedbe. Prema ugovoru trebala bi biti visoka 257 cm, a široka 156 cm. A stvarno su visoka 288 cm a široka 161 cm sve na svijetlo.¹⁴⁾ Portal leži na jakom monolitnom pragu, čiji su krajevi ispupčeni za 8 cm, tako da mogu primiti bazu

¹²⁾ Ibidem 60.

¹³⁾ L. Beritić, Urbanistički razvitak Dubrovnika. JAZU, Zagreb 11.

¹⁴⁾ Jedan lakat iznaša 51,2 cm, a pedalj je pola lakta.

Unutrašnja dvorišna vrata samostana sv. Apostola u Dubrovniku

dovratnika. Baze su profilirane s oblicima, između kojih se nalazi zona s uvučenim stranicama. Dovratnici su glatki bez profilacije, a završavaju s kvadratnim poluglavicama korintskog sloga, čija je baza oblica. Tijelo je poluglavice ispunjeno akantovim listovima bez pretrpanosti i stvaraju sklad malo zavinutog lista i voluta, koje povezuje ispućena traka, a na koje se naslanja abak, čije su stranice konkavne, u sredini kojih se nalazi jedan četverolisni cvijetić. Ove poluglavice podsjećaju na one iz sv. Marije u Zadru, što i C. Fisković primjećuje.¹⁵⁾

Poluglavice nose jaku arhitravnu gredu, koja je istim načinom klesana i također bez profilacije kao i dovratnici. Nad njom je vijenac bez kićenosti, skladne i jednostavne profilacije renesansnog sloga, koji nosi obli luk, kao završetak portala, čiji je okvir istog tipa profilacije kao i vijenac pod njim. U lučnom polju smještena je figurativna kompozicija sa pet likova. Ova je skulptura monolit s prvim arhitektonskim vijencem lučnog praga. U sredini kompozicije je lik Krista, koji lijevom rukom podržava križ, a desnom blagosivlja. Lik Krista je veći od ostalih likova, što je i razumljivo kako s ikonografskog tako i s kompozicijskog aspekta. S njegove lijeve strane je apostol Pavao koji drži knjigu i mač, a s desne Petar s knjigom i ključevima. Do Petra je Ivan Krstitelj s križem u lijevici, a desnicom ukazuje na Krista. Do Pavla je apostol Šimun Juda, koji drži knjigu i štap. Na glavama su im kamene aureole. Krist je polunag, nakon uskrsnuća, draperija mu pada sa lijevog ramena tvrda i teška i otkriva mu naga prsa, čiji je gornji dio prsnog koša naročito, ali nespreno naglašen. I na ostalim likovima odjeća je tvrda kao da se pod njom ne nalazi ljudsko tijelo. Likovi su nezgrapni i tvrdi. Majstor nastoji da barem onim sitnicama kao što je knjiga, mač, ključevi kao i igrom koverčica kose i brade oživi likove i kompoziciju. Moglo bi se čak ovdje govoriti i o želji i nastojanju autora da tim likovima dade misaonost. Ipak čitava kompozicija ukazuje na nemoć ovog našeg majstora da likove izdvoji iz kamena i udahne im život.

Rekli smo da je Leonard 21. VIII 1497. sklopio ugovor za ovaj portal, a zadnju isplatu je primio 23. II 1498. On već 5. IV 1498.¹⁶⁾ preuzima sa svojim bratom Petrom izvedbu portala crkve Franjevačkog samostana u Dubrovniku. U vrlo kratkom razmaku vremena, dakle, on radi oba portala, zapravo tek što završava portal sv. Apostola počinje rad portala Franjevačke crkve, pa ću zato pokušati učiniti komparaciju obih portala, već i s toga što nose neke slične elemente i što je potrebno za raspoznavanje rada ovog majstora.

U cjelini se oba portala prilično razlikuju, dok u detaljima imaju dosta zajedničkog. Onaj Franjevačke crkve je veličanstven po svojim dimenzijama i dekorativnosti tako i po svojoj širokoj

¹⁵⁾ C. Fisković, *Zadarska renesansna crkva sv. Marije*. Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji, 10, Split, 1956, 110.

¹⁶⁾ C. Fisković, *Naši graditelji . . .*, 129.

Leonard Petrović, Vrata samostana sv. Apostola u Dubrovniku

figurativnoj kompoziciji i po svom slogu, dok ovaj bivšeg samostana sv. Apostola je skroman i jednostavan kako po svojoj dekorativnosti i njenoj obradi, tako i po svojoj figurativnoj grupi. Samo što ovaj po svom slogu pripada već nastupajućoj renesansi, a onaj pripada kasnogotičkom slogu. A ovaj drugi je po svom nastajanju, kako smo rekli, za nekoliko mjeseci nastao kasnije od prvog. Dakle, ranije radi u renesansnom, a kasnije u kasnogotičkom slogu. Majstora je sigurno rukovodila namjena kod oba portala. Onaj Franjevački je određen kao portal velike crkve na glavnoj ulici grada, pa je u želji za monumentalnošću i kičenošću izveo čitav portal u kasnogotičkom slogu, dok ovaj sv. Apostola, određen za ulazna vrata samostana koji je smješten u jednoj, tada već sporednoj, gradskoj ulici radi slobodnije i povodi se za novim slogom — renesansom. U skulpturi likova ostaje u granicama kasnogotičkog sloga, ali je i tu nemoćan da progovori pravim govorom gotičara. Već je C. Fisković na portalu Franjevačke crkve¹⁷⁾ upozorio na daleko veću zrelost majstora u izvedbi arhitektonskog i lisnatog ukrasa, nego što se to može reći za ukočene figure na zabatu portala, pa se pogotovo za ovaj drugi portal može donijeti isti takav sud.

Zub vremena prilično je oštetiio likove apostola u luneti, a kamen je lunete potpuno pocrnio. Naročito je lik sv. Ivana dosta oštećen.

Analizirajući, dakle, detalje sa oba portala odmah se uočuje i na jednom i na drugom portalu slični lik Ivana Krstitelja. To je isto lice u rješavanju fizionomije, tako i odjeće. Tu je isti tretman rješavanja kose, ruku, ovčje kože, kojom su likovi pokriveni, a na onom sv. Ivanu sa Franjevačkog portala istim načinom rješava gornji dio prsnog koša, pa ističe rebra na isti način kao kod Krista na luneti ulaznog portala samostana sv. Apostola. Istim načinom on rješava rukav desne ruke kod sv. Jeronima sa portala Franjevačke crkve kao i kod sv. Petra na luneti Apostola, a tako isto izbočenu donju usnu kod Jeronima kao i kod Pavla na luneti. Tu su na oba portala isto rezane oči, isto tretiranje draperije, kose, ruku, aureola, pa čak i u pokušaju davanja neke ekspresivnosti u izrazu lica.

Nesmije se ovdje smetnuti s uma da su na portalu Franjevačke crkve likovi zaobljeni dok su u luneti Apostola reljefno izvedeni. Sličnost je, dakle, očita i uz arhivski dokumenat ugovora, premda neznamo koliko likova je u nacrtu bilo određeno, kao što nema nigdje ni grbova koji su spomenuti u ugovoru, analizirajući stil zaključujemo da portal na ulazu u bivši samostan sv. Apostola može pripasti samo Leonardu Petroviću.

Kako u ugovoru stoji za izradu 11 stepenica, a kojih svih 11 postoje, vjerujem in situ, one bi se po svojoj obradi i stilskoj pripadnosti, a povezuju se sa izvedbom ulaznog portala, mogle također

17) Ibidem, 128.

sa sigurnošću pripisati Leonardu. Što se, pak, tiče drugog portala, koji se ugovorom spominje, ali za kojeg nemamo nikakove određene podatke s kojim bi mogli povezati ovaj koji postoji, kako sam već navela, na ulazu u dvorište, problem je za sebe.

Leonard Petrović, Poluglavica vrata samostana sv. Apostola u Dubrovniku

U prvom redu portal je vrlo jednostavan u svojoj arhitektonskoj plastici. Dovratnici su jednostavni pilastri bez ikakove profilacije, bez baze, čak što više na zoni baze su iskrpljeni, a na zoni glavica nalaze se okrenute baze sa profilacijama vrlo sličnim bazi dovratnika prvog portala. Arhitravna greda je također potpuno jednostavna,¹⁸⁾ a nad njom se odmah uzdiže luk također s jednostavnim, bez ikakove profilacije lučnim pragom. Uz ovaj lučni prag sa unutarnje strane teče paralelno s njim dekorativna kamena traka profilirana u renesansnom slogu, koja po svojoj izvedbi podsjeća na lučni prag prvog portala. U luneti nalazi se uklopljena reljefna figurativna kompozicija, koja prikazuje Krista sa dvanaest apostola. Po svemu sudeći, kao detaljnom pregledu smještaja

¹⁸⁾ Na ovoj se arhitravnoj gredi nalazi natpis. Monasterio di S. Caterina da Siena.

lunete, povezivanja kamena, pa dekorativnog praga na kojemu stoje figure, a kojemu je naknadno otučen jedan dio, kako bi ga se moglo smjestiti, kao i same kompozicije portala, ova skulptura prvotno je pripadala drugom, a ne ovom portalu. Sa obe strane ove grupe apostola nalaze se slova zalivena olovom i to s lijeve .S., a sa desne .APLI. Ovdje je očito, da se i bez obzira na tematiku, već oznakom natpisa označuje da je sigurno pripadala samostanu sv. Apostola. Možda je i na tom mjestu, a vjerojatnije na kojem drugom ulazu u dvorište nekadašnjeg samostana, bio onaj ugovorom označen portal, koji je možda na svojoj luneti nosio ovu reljefnu grupu. U ugovoru ništa poblizje nije rečeno, pa se uopće ne spominje bilo kakova figurativna plastika. Moglo bi se pretpostaviti da je pripadala prvotnom portalu; jer da je u ovaj sadašnji dvorišni portal umetnut i to prilično nespretno, ovaj reljef bez svake je sumnje. Ipak nema neskladnosti i odudaranja, vrijeme je i portal i reljef svojom patinom već davno izmirilo.

Na ovoj luneti, koja je nešto manja od one na glavnom ulazu,¹⁹⁾ smještena je grupa od trinaest prilično zbijenih likova. Krist, koji se nalazi u sredini grupe, drži lijevom rukom križ, a desnom blagosivlja. Uz njega su se smjestili redom apostoli bez hierarhijskog reda. Nema odmah uz njega apostola Petra²⁰⁾ kao na prvom portalu. Krist je na ovoj luneti stariji nego na prvoj, a sve glave su lutkaste, gdje je odsutna bilo kakova misaonost, koju je majstor prvog portala nastojao da unese u svoje likove. Krist i Andrija ne drže svoje križeve kako ga drži Krist na prvom portalu, to je samo nespretno rješana ruka koja ništa ne nosi i ne drži. Kose na ovim likovima rješavane su kao perika ili kape, pogotovo na krajnjim likovima, haljine su još plošnije, nespretnije i teže rješavane nego na prvom portalu. Uzevši u cjelini autor lunete drugog portala, iako nastoji da svojim likovima dade pokret, da ih makne iz statičkog mira, slabije je uspio nego autor prvog portala u svom likovnom izrazu.

Možda jednim duljim studijem ove kompozicije i pronalaženjem novog arhivskog dokumenta bolje će se osvijetliti autor ovih likova na luneti drugog portala. Možda je to i Petar Petrović,²¹⁾ ili netko od Leonardovih suradnika, a možda i neki još nepoznati kipar onog vremena.

Nažalost, kako nema približnih podataka za drugi portal tako isto ne može se sa sigurnošću ništa reći za likove na njegovoj luneti, jer nemaju nikakvih zajedničkih elemenata i detalja s portalom

¹⁹⁾ Luneti ulaznog portala je visina 74 cm, a dvorišnog 61 cm.

²⁰⁾ Naime treba uočiti još jednu činjenicu, skoro u svim dokumentima koje sam pregledala, a koji spominju ovaj samostan, uvijek se govori o samostanu sv. Apostola Petra i Pavla.

²¹⁾ On uskoro, nakon par mjeseci, radi sa Leonardom na portalu crkve Franjevačkog samostana. C. Fisković, Naši graditelji..., 129.

Franjevačke crkve, koja nam je okosnica za mogućnost raspoznavanja Leonardovih djela.

Sretna je okolnost da još danas nakon gotovo pet stoljeća postoje skoro sva tri djela iz ovog ugovora, da ih vrijeme i nedaće, koje su Dubrovnik zahvaćale, nijesu uništile i da je ugovor toliko i vrijedniji, jer se odnosi na spomenike koji još postoje i koji su čak još u svojoj funkciji. Dubrovački državni arhiv neiscrpan je još sa svojim dokumentima, pa je sigurno da će još pružiti daljnje podatke za rad Leonarda Petrovića, kojega je C. Fisković prvi uočio i dao mu mjesto u grupi naših majstora.

DOKUMENT

Div. not. 77. 181

21. VII. 1497.

Leonardus Petrovich lapicida obligando se et bona omnia sua: promisit et convenit ser Andree Ni. de Creva, ser Johan; Dany de Menze et ser Stephano Junij de Gradis et socijs officialibus fabrice sanctorum Apostolorum Petri et Pauli: fabricande in ecclesia sancti Petri, presentibus et stipulantibus facere et dare, unam portam pulcram de optima petra curzolama de Viernich (Vrnik) non sfoatiza et non sissa omnibus expensis suis de bono et pulcro laborerio: altitudinis brachiorum quinque cum dimidio in lucem et latitudinis palmorum sex in lucem veluti est illa porta, que est ad hostium afficialium artis lane: et laboratam cum scarpello: et cum illis laboreris et figuris et foli-annibus, pro ut sunt et apparent in designo ipsius porte, quod designum est in manibus ser Johannis de Menzo unius ex suprascriptis Dominis officialibus, et etiam cum illia alijs figuris facere dictam portam et cum armis pro ut volent et mandabunt prefati domini officiales. Que quidem porta poni debet ad primum hostium cortilis, vie comunis predicti monasterii sanctorum Apostolorum et hoc foro et precio in totum yperperorum quadraginta. Item similiter ipse Leonardus ut supra promisit dare et facere unam aliam portam pro introitu monasterii predicti in cortile dicti monasterii pulcram et bonam et totam pulitam de suprascripta petra, et ut supra: illius altitudinis et latitudinis pro ut videbitur ipsis dominis officialibus. Et hoc ad rationem grossorum duorum pro palme et ad rationem palmi ipsius porte. Item dare et consignare ipsis D. afficialibus ut supra scalinos undecim vel circa pulcros et laboratos et politos de dicta petra altitudinis $\frac{2}{3}$ brachij et longitudinis ut opus erit brachiorum 5 vel circa pro quolibet et alitudinis medij brachii pro quolibet. Et hoc foro et mercato grossorum duorum pro quolibet palme, et ad rationem palmi: Et que quidem omnia laboreria ut supra sic completa et perfecta promisit dare et consignare ipsis dominis afficialibus hinc ad unum mensem proxime futurum ad tardius in terra ad pontam piscariae exonerata et ut supra dictum est: Pro parte quorum laborerorum prefatus Leonardus confesus fuit habuisse et recepisse yperperos viginti quinque. Rementiando... Hec antem carta... Judex et testis ut supra.

1497. 26. octobris. Leonardus suprascriptus confesus fuit habuisse a suprascriptis officialibus per manum ser Johannis Dany. de Menze pro parte suprascriptorum laborerorum yperperos triginta. Renuntiando...

Die 30 decembris 1498(97) Leonardus suprascriptus confessus fuit habuisse et recepisse a suprascriptis officialibus per manus suprascripti ser Johannis de Menze yperperos quinque in rationem suprascriptorum laborerorum. Renuntiando...

Die 23. februarii 1498. Leonardus suprascriptus confessus fuit habuisse et recepisse a suprascriptis officialibus per manus suprascripti ser Johannis de Menze yperperos septem grosses 8 (octo). Renuntiando...

RELIEF DE LEONARD PETROVIĆ A DUBROVNIK

DUBRAVKA BERITIC

A la fin du XVe. s., à Dubrovnik, parmi de nombreux constructeurs et sculpteurs, travaille le sculpteur Léonard Petrović. Son oeuvre, le grand portail de l'église des Franciscains à Dubrovnik, a déjà été publiée par C. Fisković. Cependant, l'auteur a trouvé dans les Archives d'Etat de Dubrovnik un document qu'elle publie ici et d'après lequel il ressort que Petrović a aussi sculpté le modeste portail Renaissance du couvent des Saints Apôtres (Sv. Apostolâ) à Dubrovnik. Dans son tympan se trouve une composition figurative: le Christ avec les Apôtres Pierre et Paul, Simon et Saint Jean Baptiste. Tandis qu'en exécutant ce tympan et ces personnages le maître travaille encore dans le style gothique, dans le reste de l'encadrement du portail il emploie déjà le style Renaissance.

L'analyse du tympan figuratif du portail du couvent des Saints Apôtres et sa comparaison avec celui de Petrović, déjà connu, de l'église des Franciscains, confirme que cet artiste est également l'auteur de ce portail, ce dont témoigne le document d'archives en question. Mais la composition figurative ornant le tympan du portail qui se trouve aussi dans la cour de l'ancien couvent des Saints Apôtres, mentionnée de même dans ledit document d'archives, n'est pas de lui.